

городичнѣ-тѣ иконѣ. И тѣй в средѣ тиминѣ-тѣ и тѣмнинѣ-тѣ на єданпѣть сѧ зачѣва: „слава въ вышныхъ Богъ и на земли миръ, въ человѣцѣхъ благоволеніе.“ Тойзи гласъ на три пѣти сѧ подновака, докарка ни на умѣ поздравленіе-то, сѧ кое-то ангелн-тѣ сѧ поздравили витлеемски-тѣ пастыри презъ онѣзи ноќь, когато сѧ родилъ спаситель. Подирѣ това опредѣленый-а чтецъ на средѣ църквѣ-тѣ на два пѣти повиква: „Господи отвори мои-тѣ устны и мои-тѣ уста ще показватъ твои-тѣ хвалъ,“ и то заради това, за да сѧ приготви народъ-а да внимака по добрѣ, ачи тогава зафарфа да чете шестопсалміе-то, сирѣчъ избранин-тѣ отъ шестъ псалома рѣчи, кои-то сѧ вѣтрѣшній разговоръ на христіани-тѣ сѧсъ Христа, и затова винаги сѧ: чѣтъти сѧ найголѣмъ побожности, сѧсъ смиреніе, сѧсъ страхъ божій сѧсъ мѣлченіе, а свѣщенникъ-а излѣзва предъ двери-тѣ, за да сѣдии свои-тѣ тихи молитвы сѧсъ молитвы-тѣ на стадо-то си.

Първый-а псаломъ описва, какъ сѧ твърдѣ надѣва на Бога наша-та душа: „Господи, какъ сѧ умножихъ мои-тѣ непрѣятели! многи ставатъ врѣхъ мене; многи казватъ за мои-тѣ душъ: нема за него помошь у неговѣй-а богъ. Но ты си, Господи, мой защитникъ, ты си слава моя, ты вздигашъ мои-тѣ главъ,“ и найподирѣ: „азъ легнахъ и спахъ, и станахъ, злѣщо господь ма пази.“ Въ вторый-а псаломъ: „Господи не дѣй ма мѣмра въ сърдитинѣ-тѣ си, нито ма наказвай въ гнѣвѣ-а